

Ansvar: I Modfætning til de to ærede foregaaende Taler maa jeg udtale mig imod, at man gjør en faadan Ændring i den her foreliggende Lov. Denne angiver sig jo selv at være en Nødvendighed, fremkommen ved Overgangen til den nye Myntfyft; men hvad en Forandring i en enkelt Klafses Lønningsvilkkaar har dermed at gjøre, er jeg sandelig ikke i Stand til at indfe. Jeg kan faa godt forftaa, at netop disse ærede Medlemmer ville fe, om de ikke kunde benytte denne Leilighed til at faae et af deres kjære Onfter, fom for Dørigt deles af mange af os Andre, ført igjennem; men jeg tror ikke, at det, fet fra den almindelige Lovgivningsvirkfomheds Side, vilde være hensigtsmæssigt, at man vilde gaa frem paa den Maade. Jeg skal tillade mig at drage til Minde, hvorledes man udtalte sig, da vi i sidste Sæffion forhandlede om en lille Lov, hvorved der ffulde foretages en Forandring ved Officersfkolen, for at det kunde blive muligt at flaffe det faa haardt manglende Antal af Befalingsmænd. Da fagde man: Nei, lad os paa ingen Maade gaa ind paa en partiel Forandring af Hærløven; det er altfor farligt. Man vilde beholde en Pres paa Regjeringen; men faa snart denne, der jo her ftaaer fom Part lige over for, ffulde ville tillade sig at have en lignende Rante, nemlig ogfaa at ville beholde en lille Pres, anfer man det for aldeles utilladeligt; dette er allerede flere Gange udtalt. Jeg kan, fom allerede fagt, ikke fortænke de Herrer i, at de ville gjøre dette lille Forsøg; men jeg haaber dog, at det vil mislyffes. — Naar det ærede Medlem her foran (Th. Nielsen) udtalte sig om, at de Menige, der laa længere end 6 Maanedes til Tjeneste, vilde lide et Tab ved den her foreliggende Lov, faa skal jeg dog bemærke, at det ikke er ved denne Lov, men ved Myntloven, de ville lide et Tab. (Th. Nielsen: Det fagde jeg ogsaa!) Ja, faa misforftod jeg det ærede Medlem. Lovforflaget fjenftor er jo klart nok den, at foretage Omftrivningen faa nær, fom det paa nogen Maade er gjørligt, men dog faaledes, at det bliver praktiff. Den ærede første Taler (Bojfen) havde fuldkommen Ret i den Bemærkning, han gjorde om de 26 Skilling. Jeg har ogsaa lagt Mærke til Forffjellen og vilde have foretrukket, om der i Stedet for 54 var fat 55 Dre; thi det vilde være i Overensftemmelse med Lovforflets egentlige Rante. Derimod er Omftrivningen af 16 Skilling til 33 Dre fuldstændig i Overensftemmelse med Lovforflets Rante, fordi der her er Spørgsmaal om et Afdrag. Et faadant har man ikke villet forhøje, men afrunde nedad, medens man har afrundet Udelferne til Personerne opad.

Sad: Jeg vil henlede de Herrer's Opmærksomhed paa, at jeg tror, at faavel den sidste ærede Taler fom den første ærede Taler (Bojfen) tage feil deri, at der er Nogen, der vil lide Tab

naar dette Lovforflag maatte blive vedtaget. Sagen er nemlig den, at de, der faae Lønninger, fom ere omhandlede i denne Lov, faae hvad de modtage, ikke paa een Konto alene, men paa forffjellige Konti, og de Herrer ville kunne overbevife sig om, at, naar man lægger de forffjellige Udbetalinger til de Enkelte, fom berøres af de foreslaaede Omfætningsbestemmelser, sammen, ville Alle faae noget Mere end hidtil; men det vil være noget forffjelligt for de Enkelte, lidt mere for den ene end for den Anden. Nogle ville tabe lidt paa een Konto, men vinde mere paa en anden. Altfaa er det et virkelig gjennemført Princip i dette Lovforflag, at Omfætningen skal fe faa nær fom mulig, naar man overhovedet skal have Tal at regne med, fom ere fornufftige med Hensyn til Regnskabsaflæggelsen, men fimtidig fe faaledes, at Enhver, der faar Noget udbetalt, faar sammenlagt enten det, han har faaet før, eller endog lidt Mere. Hvad det andet Spørgsmaal angaar, om man ffulde gjøre denne Lov, fom aldeles ikke er noget fom helst Andet end en Lov, der gaar ud paa at omfætte Sætterne faaledes, at efter Myntforandringen til Nytaar en Regnskabsaflæggelse kan finde Sted med rimelig Lethed og Nødtagighed, til en Lønningslov, maa jeg fuldstændig flutte mig til den sidste ærede Taler. Det forekommer mig ikke, at der er nogen fom helst Anledning til at fammenblende disse 2 Ting, der ikke have det Mindfte med hinanden at gjøre, og jeg vilde meget beklage en faadan Sammenblending, fordi den vilde forhale den endelige Krafttræden af denne Lov, fom maa ønskes at komme ud snarest mulig, for at de nødvendige Forberedelser kunne finde Sted og Alt være i Orden inden 1ste Januar. Med Hensyn til Spørgsmaalet om en reel Forhøielse af de Meniges Lønning vilde vi nemlig Alle, at der afslut vil møde forffjellige Banffeligheder, naar det bringes frem her, og jeg haaber derfor, at man lader det ligge indtil en bedre Leilighed. Jeg udtaler dette faab, iagtet jeg for mit Vedkommende meget godt kan flutte mig til, og jeg antager, at alle her i Thinget kunne flutte sig til Onfket om, at der ved en Lønningslov for Hæren ogsaa maa fe en Forhøielse af Lønningsfætterne for den, hvis Lønninger alene berøres af dette Lovforflag.

Krigsministeren: Jeg skal kun tillade mig at oplyfe, at det Tab, der kan blive Spørgsmaal om, er overordentlig ubetydeligt, naar man lægger Alt sammen. Der tabes faaledes for de beredne Underforporaler 1 Dre i 5 Dage og ligeledes for de beredne Underforporaler efter 6 Maanedes Tjeneste 1 Dre i 5 Dage. Derimod vil, da jeg jo ogsaa har holdt paa det Princip, den første ærede Taler (Bojfen) udtalte sig for, helst at forhøje, og det høieste bliver Sjettede Skilling, fom bortfalde, den Menige, naar vi regne Alt sammen, vinde i 5 Dage 1 Dre, den Menige af Livgarden i 5 Dage 5 Dre, Underforporaler efter